

Bilag 10.

Oversættelse.

Ambassadør Mogens Warbergs indlæg i Det særlige politiske Udvalg den 22. november 1971 vedrørende FN's hjælpeorganisation for Palæstina-flygtningene (UNRWA).

Den danske delegation har nøje studeret beretningen fra generalkommissæren for FN's hjælpeorganisation for Palæstina-flygtningene for tidsrummet 1. juli 1970 — 30. juni 1971. Beretningen er som sædvanlig meget objektiv og saglig, og det gør det kun endnu mere forstemmende at læse den. Når man med egne øjne har set de fortvivlende forhold, hvorunder så mange Palæstina-flygtninge stadig lever, og den elendighed, der hersker blandt disse ofre for omvæltningen i Mellemøsten, får man gennem beretningen en særlig forståelse for disse menneskers ulykkelige situation. Det fremgår med al tydelighed, at verdenssamfundet må gøre alt, hvad det kan, for at lette flygtningenes afsavn og lidelser. Hvad der hidtil er gjort, er ikke nok, og det er nødvendigt, at verdens samvittighed yderligere vækkes til forståelse af denne alvorlige situations realiteter.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på generalkommissærens beretning, men blot nævne et par enkelte positive træk.

Det anføres i indledningen, at der på den vestlige bred har været en nedgang i arbejdsløsheden. I forbindelse med omtalen af programmet for UNRWA's sundhedstjeneste understreges det, at det forholdsvis lille antal koleratillfælde blandt flygtningene under epidemien i Mellemøsten i sidste halvdel af 1970 har vist dette programs værdi. Med hensyn til uddannelsesområdet, hvis betydning efter den danske regerings opfattelse ikke kan understreges nok, har vi med tilfredshed bemærket den støtte udvikelse af undervisnings- og uddannelsesvirksomheden. Der er naturligvis adskillige andre punkter i beretningen, som vidner om den store indsats, der gøres af generalkommissæren og hele hans stab af medarbejdere, selv under de mest ugunstige forhold.

Sidste år stod UNRWA over for et akut underskud, men takket være de forskellige opfordringer, der fremkom under den 25. generalforsamling, de skridt, der er blevet taget af UNESCO, og ikke mindst de bestræbelser, der er blevet udfoldet af formanden og andre medlemmer af den arbejdsgruppe, der blev nedsat i henhold til generalforsamlingens resolution 2656 (XXV), steg indtægterne så meget, at det forudsete underskud ifølge et overslag pr. 30. juni 1971 reduceredes med over 50 pct.

Arbejdsgruppens beretning, indeholdt i dok. A/8476, giver et klart billede af gruppens indsats, og den danske delegation vil gerne takke arbejdsgruppen for det omhyggelige arbejde, den har udført. Men problemerne er der stadig for så vidt angår budgettet for 1972. Det skønnes, at UNRWA, hvis indtægterne forbliver på det nuværende niveau, vil stå over for et underskud på over 6 mill. dollars. Det fremgår klart af generalkommissærens beretning, at medmindre der sikres en væsentlig stigning i organisationens indtægter, vil det være uomgængelig nødvendigt at foretage størstedelen af de nedskæringer, der henvises til i generalkommissærens redegørelse af 1. december 1970. Vi vil således igen være stillet over for spørgsmålet om nedskæringer, medmindre der gøres en fornyet indsats for at øge UNRWA's indtægter.

I den til arbejdsgruppens beretning knyttede oversigt over de finansielle virkninger og andre konsekvenser af en nedskæring af UNRWA's virksomhed, har generalkommissæren angivet, hvad resultatet ville blive af besparelser på de forskellige virksomhedsområder.

Når man ser på de tre programmer for UNRWA's virksomhed, vil der efter den danske delegations opfattelse ikke kunne